

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

De victore Idumaeorum Es. 63, 1 - 6

**Abicht, Johann Georg
Pfaffreuter, Christoph Heinrich**

Leipzig, 1712

VD18 14793431-ddd

§. XIII.

[urn:nbn:de:bsz:31-130619](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:bsz:31-130619)

quoque & vindictam significare notum est. כַּלֵּב
in corde esse est mente intendere & discernere aliquid,
 cogitare de aliqua re. Sensus ergo est, quod Deus cogitaverit & decreverit hostes ulcisci, qui fidelibus adversati sunt. Secunda ratio est וְשָׁנָה גְּאוּרֵי כֹּחַ & *annus redemptorum meorum veniens est.* Chald. vertunt: & *annus redemptiouis populi mei venit.* Non dissentiant LXX. Utrum Latinorum annus a שָׁנָה inverse lecto derivetur, ut Menschew apud Leigh, putat, non adeo alienum est, plura enim ejusmodi dantur, כֶּשֶׁף *fascino.* Denotat autem annus in Prophetis tempus non determinatum uti כָּלֵב dies. גְּאוּרֵי *redempti mei* a גָּאֵר *redemit*, qua voce respicit Propheta ad anteced. cap. v. 11. & 12. ubi de eadem redemptione dicitur. *Ecce, Dominus notum faciet extremis terra. Dicite filie Sion: ecce salus tua venit, ecce merces ejus cum eo, & opus ejus coram illo.* v. 12. *Vocabuntque eos populum Sanctum, redemptos a Domino.* Sensus itaque hujus versiculi est Deum esse destructurum hostes Idumæos, quia tempus ultionis in mente Domini est, & quia suos vult temporaliter & spiritualiter redimere. Ex quo cognoscimus, quod capita LXII. & LXIII. In mente Prophetæ sint connexa, quia in hoc ad eandem redemptionem respicit, cujus in illo mentionem fecerat, quod contra Grotium, qui eadem divellit notandum.

§. XIII.

In v. 5. tertia allegatur ratio, quæ Victorem ad pugnam commovit, quod nempe inter Israelitas nemo fuerit, qui salutem resistere potuit: hoc enim indicant verba, וְאֵינִי רֹאֵת עֹזֶךָ & *videbam, quod nullus adesset auxiliator, h. e. circumspiciebam, utrum inter Israelitas quis esset, qui hostes prosterneret, & oppressis Israelitis auxilia ferret, sed neminem inveni.* Hanc esse

esse Prophetæ mentem ex similibus si non iisdem intelligimus verbis, quæ Cap. LIX, 16, occurrunt; sermo ibi est de Israelitis improbis, quos inter nullus fuit, qui corrupto statui medelam præberet. *Et videbat Deus* כִּי *quod non esset vir, qui opem afferret* וַיִּשְׁתַּיֵּם *& obstupecebat.* כִּי *quod nullus adesset, qui occurreret ad auxiliandum.* Itaque salutem ipsi fecit brachium ejus & justitia ejus ipsa protexit eum. Ex quo intelligimus, quod וְאִין סוֹמֵךְ nullus valeat כִּי *quod, hoc sensu: obstupui* וַיִּשְׁתַּיֵּם *quod nullus esset protector.* Cum itaque inter Israelitas nullus esset, qui auxilia ferret, propria virtute salutem ipse restituit Victor, qui Ducis bellici more pergit: וְרוּחַ שַׁעֲלִי זָרְעִי וְרוּחַ מִי הָיָא סִמְכַתִּנִּי *& salutem attulit mihi brachium meum & calor meus ille protexit me.* Sensus est, quod brachio suo h. e. virtute propria tantum valuerit, ut hostes suos subigere victoriamque solus reportare potuerit. וְרוּחַ שַׁעֲלִי *& salutem attulit mihi* h. e. victoriam mihi paravit potentia mea. Salus enim quæcunque bona tam temporalia, victoriam, pacem, tranquillitatem, quam spiritualia, redemptionem, peccatorum remissionem &c. denotat. וְרוּחַ מִי *& calor meus* h. e. ira mea in hostes & fortitudo mea סִמְכַתִּנִּי *protexit me.* סִמַּךְ proprie denotat ponere se vel aliquid super aliquem, tegere aliquem, Ex. XXIX, 10. וְסִמַּךְ *& posuit Abaron & filii ejus manus suas super caput juveni,* Lev. XXIV, 14. *Educ blasphemum super castra & סִמְכוּ ponant omnes qui audierunt manus suas super caput ejus, & lapidet eum univversus coetus.* Deut. XXXIV, 9. *Nam סִמַּךְ posuerat Moses manum suam super Abaronem,* Pf. III, 6. *Evigilavi quoniam Dominus יְסִמְכֵנִי ponit, (scil. manum suam) super me.* Pf. LI, 14. *& spiritus voluntarius תְּסִמְכֵנִי ponat se super me, i. e. protegat me.* Pf. LXXI, 6. *super te נִסְמַכְתִּי postius sum ab utero.* Sic quoque in nostro loco: admiratus sum וַאֲיִן סוֹמֵךְ *quod non esset regens seu protector Israelis, & paulo post, & astus meus סִמְכַתִּנִּי posuit se super me, protexit me, ne hostes me su-*

perarent; more enim humano loquitur. Vulg: non erat qui adjuvaret LXX. *εγὼ ἰδοὺς αὐτὸν λαμβάνω, & nullus suscepit me vel præbebat auxilium. Uterque sensum, neglectis verbis, expressit.* §. XIV.

In v. 6. continetur Epiphonema a Victore antecedenti Orationi additum **כַּעֲשֵׂי עַמִּים רַבִּים** quæ reddimus juxta observationem supra datam, *nam conculcare soleo populos in ira mea & inebriare in aestu meo, eorumque firmitatem vel vires projicere in terram, נַס proprie est pedibus conculcare. LXX. *καταπατέω, καταπατέω.* Usurpatur de hostibus victis Psal. XLIV, 6. In nomine tuo **נַס** conculcabitur inimicos nostros. El. XV, 25. eodem sensu Victor noster dicit, **נַס** *nam conculcaturus sum in ira mea populos* nempe Idololatricos, & qui se Ecclesie mee opponunt, & inebriare soleo eos *ira mea* **וַיִּשְׂכַּר** proprie est *se inebriare* Gen. IX, 21. Et bibit de vino **וַיִּשְׂכַּר** & inebriatus est Gen. XLIX, 33. Deinde gestum ebrii denotat, qui vino inundatus, vociferatur, titubat, & in terram procumbit. Tales fore Judæos prædicit Jesaias, cum hostes Hierosolymam obsiderent & expugnarent. Cap. XXIX, 9. **שָׂכָרוּ** *ebrii sunt, sed non vino, nutant, & non sicera.* Sic quoque Cap. XXVIII, 7. Eodem sensu in nostro loco adhibetur **נַס** *inebriabo eos, ut ebriorum instar currant, titubent, in terram decident, succumbant.* Hoc faciet Victor **בְּחַמְתִּי** *in aestu suo, in calore & fortitudine sua, quia iratus est in eos.* **וַיִּרֶד** & descendere faciam *firmitatem*, h. e. vires vel sanguinem eorum *in terram*, quibus verbis etiam supra LXX. v. 2. usi sunt, nisi eadem verba istuc librarii incuria translata.*

§. XV.

Hactenus vocum explicationem pandimus, sequitur ut sensum accuratius per vestigemus, quem ut consequamur I) de Connexione erimus solliciti. Si Cap. LXI. inspicimus, invenimus Deum v. 8. loqui. *Nam ego Dominus di,*
ligo